

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/43018 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 6 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het door appellant tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

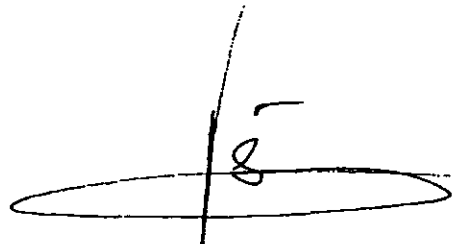
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

309-534.
Verzonden:

21 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06 / 43018 BEPTDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 16 augustus 2006.

Kenmerk: 0307.06.0005.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 31 januari 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), afgewezen. Voorts heeft verweerder ambtshalve besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, op grond van het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen.

Tegen dit besluit is namens eiser op 4 september 2006, aangevuld bij brief van 19 september 2006, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 31 januari 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. A.M.B.J. Derks-Höppener, advocaat te Sittard, en J. Hynd als tolk. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mw. mr. A.M.H.W. van Heerebeek, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, die stelt te zijn geboren op 28 juni 1987 en de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, heeft aan de in rubriek I genoemde aanvraag ten grondslag gelegd dat zijn stiefouders (vermoedelijk) door rebellen zijn vermoord in verband met de politieke activiteiten van zijn stiefvader, die voorstander was van de regering van president Taylor. Gelet op zijn relatie met zijn stiefvader, alsook omdat hij zelf ook voorstander van de regering is, vrees eiser bij terugkeer naar Liberia voor zijn leven.

Reg.nr. AWB 06 / 43018 BEPTDN

pagina 2 van 4

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit (waarin het voornemen van 3 juli 2006 is herhaald en ingelast) op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de in rubriek I genoemde verblijfsvergunningen. De door eiser ingediende asielaanvraag is afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Verweerder acht eisers asielrelaas ongeloofwaardig nu hij toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd, eisers asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en uit onderzoek naar eisers leeftijd is gebleken dat hij ten tijde van zijn asielaanvraag een leeftijd van 21 jaar of ouder had.

Van de zijde van eiser is het standpunt van verweerder in beroep gemotiveerd bestreden.

De rechtbank stelt voorop dat gelet op het verhandelde ter zitting het beroep enkel (nog) gericht is tegen het deel van het bestreden besluit dat strekt tot afwijzing van eisers asielaanvraag, en overweegt dienaangaande als volgt.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003, JV 2003/103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Blijkens het in het bestreden besluit ingelaste voornemen stelt verweerder zich op het standpunt dat zich in casu de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 voordoet. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op dat standpunt heeft kunnen stellen.

De rechtbank overweegt dienaangaande dat, daargelaten de omstandigheid dat verweerder ten aanzien van het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren een cirkelredenering lijkt te hanteren, verweerder in elk geval betekenis heeft mogen hechten aan het feit dat eiser geen enkel indicatief bewijs van zijn reis heeft overgelegd, noch gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd die zijn reisroute kunnen onderbouwen. Eiser is niet in staat gebleken gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen af te leggen over zijn reis van Conakry naar Nederland. Hetgeen van de zijde van eiser hiertegen is aangevoerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden. In dit kader wordt nog door de rechtbank overwogen dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten

Reg.nr: AWB 06 / 43018 BEPTDN

pagina 3 van 4

ontbreken en dat is toe te rekenen aan de vreemdeling, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten.

Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt mogen stellen dat eiser aldus afbreuk heeft gedaan aan de in beginsel aanwezige bereidheid om zijn relaas, voor zover consistent en niet onaannemelijk, voor waar te houden.

Het vorenoverwogene mede in aanmerking genomen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Bij dat standpunt heeft verweerder mogen betrekken dat eiser bevreemdingwekkende, vage dan wel summiere verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn familiebanden, zijn leefomgeving, het woonadres van zijn biologische ouders, de begraafplaats van zijn biologische ouders, de leeftijden van zijn pleegouders en diens kinderen, het telefoonnummer van zijn pleegvader, de familienaam van zijn buurvrouw, namen van andere burens, de naam van zijn school, en de politieke activiteiten van zijn vader. Daarbij heeft verweerder ook mogen betrekken dat uit het op 7 juli 2003 verrichte leeftijdsonderzoek ten aanzien van eiser is gebleken dat hij onjuiste verklaringen omtrent zijn leeftijd, en daarmee zijn identiteit, heeft afgelegd.

Reeds gelet op al het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een van de gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

Het beroep van eiser is derhalve ongegrond te achten, zodat, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, wordt beslist als aangegeven in rubriek III.

Reg.nr: AWB 06 / 43018 BEPTDN

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. M.H. Jannink als griffier en in het openbaar uitgesproken op 6 april 2007.

w.g. M.H. Jannink

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift
de wnd. griffier.

Verzonden op: 06 APR 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voortopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 27 april 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz.: / Staat

Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.

Reg.nr.: Awb 06/43018 BEPTDN KL ZI

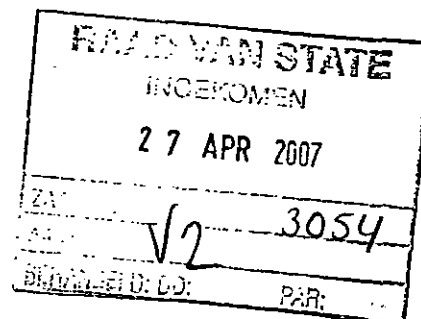
IND: 0307.06.0005

Appellant:

Geboren:

Nationaliteit: Liberiaanse

Uitspraak: 6 april 2007

1522-A

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Liberiaanse nationaliteit, verblijvende te (5104 JN) Dongen aan de Schoolstraat 8, hierna te noemen appellant, te dezer zaak domicilie kiezende te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr C.E. Koopmans, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 6 april 2007 heeft de rechtbank te Den Haag nzp. Maastricht het beroep van appellant ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden beschouwd.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Appellant is van mening dat de rechtbank niet terecht tot ongegrondverklaring is gekomen, althans dat de motivering van de beslissing ondeugdelijk is.

Grief 1

Ten onrechte is in de uitspraak geen overweging gewijd aan de reguliere toelating die voortvloeien uit de (impliciete) aanvraag daartoe op grond van het AMV-beleid.

Blijkens de overwegingen heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard zonder in te gaan op het door appellante geclaimde recht op toelating als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Dat is opmerkelijk nu daar door verweerder is beslist in het voornemen en beschikking alsook in het verweerschrift. Uiteraard heeft appellant in de verschillende processtukken aandacht besteed aan de toelating als AMV.

E.e.a. klemmt temeer nu verweerder geen bezwaarprocedure heeft opengesteld tegen de beslissing geen toelating te verlenen op grond van het AMV-beleid terwijl de wet zoveel wel heeft voorgeschreven. Door wel te beslissen en geen (juiste) rechtsmiddelenclausule op te nemen is de goede procesorde geschaad. Dat er vervolgens wel bij verweerschrift en niet in de uitspraak aan de aanvraag wordt gerefereerd is onjuist.

Naar de mening van appellant had de rechtbank het beroep gegrond moeten verklaren voor zover gericht tegen de weigering appellant toe te laten als AMV. In ieder geval had de rechtbank zich onbevoegd moeten verklaren en het beroep moeten aanmerken als bezwaar. Nu de rechtbank dat niet heeft gedaan, kan de uitspraak in rechte geen stand houden.

Grief 2

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de uitspraak van de rechtbank te Maatsricht niet in stand mag blijven. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het geding dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
 - de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar verweerder of de rechtbank ter verdere afhandeling;
 - te gelasten dat aan appellant opvang wordt verleend hangende de toelatingsprocedure.
- met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

E. W. B. van Twist, namens deze: